

Ο Αββάς Θεόδωρος της Φέρμης για την ανθρώπινη δόξα και την ανθρωπαρέσκεια

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Από το Γεροντικό

Ένας από τους πατέρες διηγήθηκε για τον αββά Θεόδωρο της Φέρμης:

– Πήγα κάποιο καλοκαιρινό δειλινό και τον βρήκα να φοράει λεβίτωνα* σκισμένο και να 'χει το στήθος του ξεγυμνωμένο και το κουκούλι του ριγμένο μπροστά.

Και καθώς συζητούσαμε, ήρθε κάποιος κόμης να τον δει. Μόλις χτύπησε, ο γέροντας πήγε και του άνοιξε. Και αφού τον υποδέχθηκε, κάθισε μαζί του στην πόρτα και άρχισε να του μιλάει.

Εγώ τότε πήρα ένα κομμάτι από (παλιό) μαφόριο* και σκέπασα τους ώμους του. Μα ο γέροντας το έπιασε με το χέρι του και το έριξε κάτω.

Μόλις έφυγε ο κόμης, του είπα:

– Αββά, γιατί το έκανες αυτό; Για να ωφεληθεί ήρθε ο άνθρωπος, η μήπως για να βλαφτεί;

Και αποκρίθηκε ο γέροντας:

– Τι μου λες, αββά; Ακόμα οφείλουμε να δουλεύουμε στους ανθρώπους; Κάναμε τη δουλειά μας κι έφυγε. Όποιος λοιπόν θέλει να ωφεληθεί, ας ωφεληθεί. Και όποιος θέλει να σκανδαλιστεί, ας σκανδαλιστεί. Εγώ πάντως, όπως κι αν βρεθώ, έτσι θα τους υποδέχομαι.

Πρόσταζε μάλιστα και τον υποτακτικό του, αν έρθει κανείς και θέλει να δει το γέροντα, να μην του πει τίποτε ανθρώπινο, δηλαδή ψέμα, από ανθρωπαρέσκεια, αλλ’ αν τρώει, να πει στον επισκέπτη ότι τρώει* κι αν κοιμάται, να του πει ότι κοιμάται. Τόσο πολύ μισούσε ο γέροντας την ανθρώπινη δόξα.

* Ο λεβίτων ήταν κοντός μοναχικός χιτώνας χωρίς μανίκια.

** Το μαφόριον ή ημιφόριον ήταν κοντά κωνικό ένδυμα, που σκέπαζε το κεφάλι, τα μπράτσα και τον κορμό.

Από το βιβλίο, «Μικρός Ευεργετινός» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου.

Πηγή: pemptousia.gr